

บันทึก

เรื่อง การเปรียบเทียบประเภทภาษีของเทศบาลในต่างประเทศ

ในบรรดารายได้ประเภทต่างๆ ของเทศบาลนั้น ภาษีเป็นรายได้ที่สำคัญที่สุด ภาษีของเทศบาล โดยทั่วๆ ไปอาจจำแนกออกได้เป็น ๒ ประเภท คือ (๑) ภาษีท้องถิ่น (Local Tax) และ (๒) จำนวนเปอร์เซ็นต์ที่เพิ่มจากภาษีของรัฐบาล (Additional Percentages on other taxes และ Centimes additionels)

ประเทศที่นิยมเก็บภาษีท้องถิ่น

ประเทศอังกฤษนิยมเก็บภาษีที่เรียกว่า Rates การเก็บภาษี Rates นี้คำนวณจาก ค่าเช่ารายปี (Rental value) ของที่ดินและสิ่งปลูกสร้างต่างๆ บนที่ดินนั้น เมื่อหักค่าซ่อมแซม และค่าประกันแล้ว เหลือเท่าใดเป็นค่าที่พึงคำนวณภาษี Rateable value เช่น

ค่าเช่ารายปี ปีละ	๒๐๐ ปอนด์
หักค่าซ่อมแซมและประกันภัย	๔๐ ปอนด์
ค่าที่พึงคำนวณภาษีได้	๑๖๐ ปอนด์
เทศบาลได้กำหนด Ralis ไว้ปอนด์ละ	๑๐ ปอนด์
ฉะนั้น เจ้าของจะต้องเสียภาษี	๘๐ ปอนด์

ประเทศนอร์เวย์ สวีเดน และเดนมาร์ก ถือว่าภาษีรายได้และภาษีทรัพย์สินเป็น ภาษีที่สำคัญของท้องถิ่น

ในประเทศสหรัฐอเมริกา สำหรับมลรัฐใหญ่ๆ ยังคงนิยมเก็บภาษีรายได้ เป็น ภาษีท้องถิ่น

ประเทศที่นิยมเพิ่มเปอร์เซ็นต์จากภาษีของรัฐบาล (Additional Percentages on other taxes และ Centimes additionels)

ประเทศฝรั่งเศส ยังคงนิยมใช้ภาษี Centimes additionels

ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ การเพิ่มเปอร์เซ็นต์จากภาษีรายได้และภาษีทรัพย์สิน เป็นรายได้สำคัญของเทศบาล

ประเทศอิตาลี รัฐบาลกลางเป็นผู้กำหนดส่วนแบ่งจากภาษีโมคกันท์

ประเทศออสเตรียและลูกเซมเบอร์ก รัฐบาลเป็นผู้กำหนดจำนวนเปอร์เซ็นต์และ คำนวณเป็นจำนวนเงินให้เป็นรายเทศบาล

ประเทศญี่ปุ่นและเนเธอร์แลนด์ ได้รับแบ่งภาษีตามจำนวนร้อยละที่กำหนดไว้ เพื่อสมทบเป็นเงินทุนส่งเสริมเทศบาล

ประเภทหรือชนิดของภาษีซึ่งเทศบาลในต่างประเทศเรียกเก็บ

ประเทศอังกฤษ**(ก) ภาษีท้องถิ่น**

(๑) Rates เริ่มเก็บตั้งแต่ศตวรรษที่ ๑๕ มีทรัพย์สินบางประเภทที่ได้รับยกเว้น เช่น ทรัพย์สินของวัด ที่ดินกสิกรรม บางท้องถิ่นก็ลดหย่อน Rates ให้สำหรับที่ดินอุตสาหกรรม กิจการทำเรือ ฯลฯ

(๒) ค่าใบอนุญาต ค่าธรรมเนียมจากบริการพิเศษ ฯลฯ

(ข) ส่วนเพิ่มเข้ากับภาษีอื่น ๆ ประเทศอังกฤษไม่มีวิธีการเพิ่มภาษี

ประเทศสหรัฐอเมริกา**(ก) ภาษีท้องถิ่น**

(๑) ภาษีที่ดินและอาคาร โดยคำนวณจากค่ารายปีของทรัพย์สินในปี ๑๙๕๓ ได้ประมาณ ๔๓ ของรายได้ทั้งสิ้น

(๒) ค่าธรรมเนียมในการเก็บขนขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล มีรายได้ประมาณ ๑๑ เปอร์เซ็นต์ของรายได้ทั้งหมด

การเก็บภาษี เทศบาลเก็บภาษีทรัพย์สินเอง ในบางมลรัฐจึงจัดเป็นผู้เก็บแทนเทศบาล สำหรับค่าธรรมเนียมและค่าใบอนุญาตเกี่ยวกับสาธารณูปโภคเทศบาลมอบให้เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลกลางเก็บแทน

(ข) ส่วนเพิ่มเข้ากับภาษีอื่น ในสหรัฐอเมริกาไม่นิยมการเก็บภาษีประเภทนี้

ประเทศฝรั่งเศส**(ก) ภาษีท้องถิ่น**

ภาษีท้องถิ่นของประเทศฝรั่งเศสเป็นภาษีประเภทเบ็ดเตล็ด อาจแบ่งแยกออกได้เป็นภาษีทางตรงและภาษีทางอ้อม

ภาษีทางตรง มีภาษีสุนัข ภาษีเหมืองแร่ (เก็บจากถ่านหินเป็นรายตัน) ค่ารายปีเก็บจากทรัพย์สินทั้งที่ทำประโยชน์และมิได้ทำประโยชน์ ภาษีสิ่งพิมพ์เพื่อย เช่น ภาษีเครื่องดนตรี การแข่งรถ การแข่งม้า เครื่องเล่นชนิดหยอดสตางค์ตามโรงแรม

ภาษีทางอ้อม ภาษีจากการขาย ไม่ว่าขายส่งหรือขายปลีก ค่าใบอนุญาตขายเหล้าอุร่นและสุรา ฯลฯ

(ข) ส่วนเพิ่มเข้ากับภาษีอื่น ๆ

ประเทศฝรั่งเศสมีวิธีการเก็บภาษีส่วนเพิ่มที่เรียกว่า ชังติ่ม อัดดีซี อองแนล (Centimes additionnels)

ชังติ่ม อัดดีซีอองแนล อาจแบ่งแยกออกได้เป็น ชังติ่ม อัดดีซีอองแนลสามัญ และชังติ่ม อัดดีซีอองแนลวิสามัญ

ชังติ่ม อัดดีซีอองแนลสามัญ เพิ่มจากภาษีทางตรงซึ่งรัฐเรียกเก็บ เช่น เพิ่มจากภาษีที่ดินที่มีสิ่งปลูกสร้าง ฯลฯ ซึ่งถือว่าเป็นรายสามัญประจำปีของเทศบาล

ชังติ่ม อัดดีซีอองแนล วิสามัญ เป็นส่วนเพิ่มซึ่งเทศบาลเรียกเก็บเพิ่มจากที่กำหนดไว้แล้วในเมืองบประมาณประจำปีไม่เพียงพอ

(รายละเอียดดูบันทึกเรื่องการเก็บภาษีของเทศบาลในประเทศฝรั่งเศส)

ประเทศเยอรมัน**(ก) ภาษีท้องถิ่น**

ภาษีที่ดินเก็บจากที่ดินกลีกรรมและป่าไม้ตามอัตราที่เทศบาลกำหนด และเก็บจากที่ดินที่ได้ทำประโยชน์แล้ว

ภาษีการค้า เก็บจากธุรกิจและทุนในทางธุรกิจ

ภาษีทั้งสองเรียกเก็บโดยวิธีประเมินจากค่ารายปี (rental value)

ภาษีมหรสพ ภาษีเหล้าอุ่น น้ำแร่ ภาษีสุนัข ภาษีการล่าสัตว์ ภาษีโรงแรมภัตตาคาร ภาษีประเภทนี้เก็บจากเงินทุนและการประกอบธุรกิจตามกฎหมายว่าด้วยภาษีการค้า

(ข) ส่วนเพิ่มเข้ากับภาษีอื่นๆ ภาษีการจัดซื้อที่ดินเก็บเพิ่ม ๒% รวมกับ ภาษีที่รัฐบาลกลางจัดเก็บ และอีก ๒% .ในกรณีที่ราคาที่ดินสูงขึ้น ภาษีประเภทนี้รัฐบาลกลางเป็นผู้จัดเก็บให้เทศบาล

ประเทศอิตาลี**(ก) ภาษีท้องถิ่น**

ภาษีค่าเช่าเก็บจากอาคาร โดยคำนวณตามค่ารายปีหรือตามฐานะของผู้อาศัย โดยคิดอัตรา ๕-๙%

ภาษีครอบครั้ว เป็นภาษีที่เก็บแทนภาษีค่าเช่าในกรณีไม่เก็บภาษีค่าเช่า

ภาษีอุตสาหกรรมการค้า คำนวณตามรายได้ประจำปีและเก็บจากที่ดิน โดยกำหนดรายได้เป็นขั้นๆ

ค่าธรรมเนียม และใบอนุญาตต่างๆ และภาษีเบ็ดเตล็ด เช่น ภาษีคนเลิฟ โต๊ะ เครื่องดนตรีเปียโน โต๊ะบิลเลียด

ภาษีโรคภัย เช่น ภาษีเหล้าอุ่น เนื้อ เครื่องประดับบ้าน ฯลฯ

(ข) ส่วนเพิ่มเข้ากับภาษีอื่นๆ เก็บเพิ่มจากภาษีที่ดินและอาคาร และ ภาษีการกลีกรรม ส่วนเพิ่มจากภาษีโรคภัย ภาษีมหรสพ

ประเทศสเปน**(ก) ภาษีท้องถิ่น**

ภาษีการซื้อโรคภัย เครื่องดื่ม ที่มีแอลกอฮอล์ และไม่มี อัตราภาษี ๑๐-๒๐%

ภาษีมหรสพ ๑๕-๒๐%

ภาษีน้าไฮเดอร์ เก็บ ๕ เปเซต้า ต่อ ๑ เฮกโตลิตร

ภาษีเกี่ยวกับงานสาธารณะ ค่าธรรมเนียม และค่าใบอนุญาต

(ข) ส่วนเพิ่มเข้ากับภาษีอื่นๆ

ส่วนเพิ่มเข้ากับภาษีอุตสาหกรรมและการค้าให้เก็บได้ไม่เกิน ๒๕% ของ ภาษีรัฐบาล

ส่วนเพิ่มเข้ากับภาษีทรัพย์สิน เก็บได้ไม่เกิน ๑๗-๒๐% ของรัฐบาล

ส่วนเพิ่มเข้ากับภาษีศุลกากร เก็บได้ไม่เกิน ๘.๙๖%

ในกรณีที่เป็นภาษีของภาค ส่วนเพิ่มของภาษีที่เก็บจากกำไรในการ
อุตสาหกรรมและการค้า ให้เก็บเพิ่มขึ้นได้ ๒๕% ของภาษีภาค

ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ (ก) ภาษีท้องถิ่น

ภาษีที่ดินเป็นรายได้ที่สำคัญ ประเมินเก็บจากมูลค่าของอาคารในเขต
เทศบาล เก็บได้ไม่เกิน ๐.๕%

ภาษีการโอนที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ ๒% ของราคาขาย

ภาษีการประกันอสังหาริมทรัพย์ เก็บจากประชากรที่เป็นชายซึ่งมิได้มีส่วน
ช่วยเหลือในการป้องกันอสังหาริมทรัพย์

ภาษีบุคคล (personal Tax) ภาษีเลี้ยงสุนัข และภาษีมรดก เก็บใน
อัตราแตกต่างกัน

(ข) ส่วนเพิ่มเข้ากับภาษีอื่นๆ

รายได้ให้แก่เทศบาลมากที่สุดคือประมาณ ๕๐% ของรายได้ทั้งสิ้น
อัตราส่วนเพิ่มนี้บางเทศบาลเก็บถึง ๒๕๐%

ประเทศเดนมาร์ก (ก) ภาษีท้องถิ่น

ภาษีทรัพย์สินเก็บจากที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เก็บในอัตราประมาณร้อยละ ๑/๑๐ ของราคาที่ดิน และ ๓/๔ ของอัตราภาษีที่ดินสำหรับภาษีสิ่งปลูกสร้าง

ภาษีรายได้และภาษีส่วนบุคคล เก็บจากการอยู่อาศัย การอาชีพ
โดยปกติเก็บจากรายได้สุทธิราว ๔-๕%

ค่าธรรมเนียมและค่าใบอนุญาต จากการประกอบการค้า โรงแรม การ
สัมปทาน สถานีจำหน่ายน้ำมัน

(ข) ส่วนเพิ่มเข้ากับภาษีอื่นๆ

เพิ่มจากภาษีสุรา ตามอัตราที่รัฐบาลจะกำหนดให้

เพิ่มจากอากรมรดก เช่น ๑/๔ สำหรับอากรภพยนตร์ และ ๑/๒ จาก
มรดกประเภทอื่น ๆ

ประเทศนอร์เวย์ (ก) ภาษีท้องถิ่น

ภาษีเงินทุนและภาษีรายได้ เป็นภาษีที่สำคัญ ภาษีเงินทุน ถ้าจะเก็บเกิน
อัตรา ๑๗.๕% แล้วจะต้องได้รับอนุมัติจากกระทรวงการเทศบาล (Ministry of Local
Government) เสียก่อน

ภาษีเงินทุนเก็บในอัตรา ๐.๑%-๐.๔%

ภาษีที่ดินเก็บจากที่ดินที่ทำและไม่ได้ทำประโยชน์

ค่าธรรมเนียมการค้าเก็บจากผู้ทำการค้าไม่เกินปีละ ๒๕ โครเนอร์

ภาษีมรดกเก็บแตกต่างกันตามประเภทของมรดก

ภาษีเลี้ยงสุนัขเก็บประมาณตัวละ ๑๐๐ โครเนอร์ ถ้าเลี้ยงสุนัขเกินกว่า ๒ ตัว ให้เก็บเพิ่มตัวละ ๒๐๐ โครเนอร์

(ข) ส่วนเพิ่มเข้าภาษีอื่น ๆ

ไม่มี

ประเทศอินเดีย

(ก) ภาษีท้องถิ่น

ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีการผ่านทางหรือใช้ถนน (Poll) ภาษีเก็บจากสัตว์ ภาษีคนใช้ ภาษีการค้า การอาชีพ ภาษีก่าน้ำประปาไฟฟ้า การกำจัดอจุจระ

ค่าธรรมเนียมและค่าใบอนุญาตการใช้ตลาด และความสะอาดอื่น ๆ

เงื่อนไขของการเก็บภาษีดังกล่าวได้กำหนดไว้ในกฎหมายของภาษีแต่ละประเภท

(ข) ส่วนเพิ่มเข้ากับภาษีอื่น ๆ

ไม่มี

หมายเหตุ เทศบาลในประเทศอินเดียมีเพียงบางนครหรือบางแคว้นเท่านั้น คือในนครหรือแคว้น มัตตราส บอมเบย์ เบงกอลตะวันตก ปัญจาบ พินาร โอริสา และมัยประเทศ

ประเทศบาลบอมเบย์มีรายได้มากที่สุด รองลงไปคือเทศบาลในแคว้น มัตตราส มัยประเทศ

ประเทศญี่ปุ่น

(ก) ภาษีท้องถิ่น

ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีท้องถิ่น ค.ศ. ๑๙๕๐ (Local Tax Law ๑๙๕๐) อาจแบ่งภาษีท้องถิ่นออกได้เป็น ๒ ประเภท คือ

(๑) ภาษีส่วนของจังหวัด เรียกว่า Prefectural Tax

ได้แก่ภาษีธรรมดา (Ordinary Tax) เก็บจากราษฎรในเขตจังหวัด ภาษีธุรกิจ ภาษีที่ดิน ภาษีโภคภัณฑ์ ภาษีมหรสพ ภาษีเครื่องดื่มและอาหาร ภาษียรถยนต์ ภาษีเหมืองแร่ หรือภาษีอื่น ๆ ซึ่งจังหวัดมีอำนาจเรียกเก็บได้เท่าที่จำเป็น

ภาษีพิเศษ (Objective Tax) ได้แก่ภาษีกำไรจากการจำหน่ายที่ดินและ ภาษีน้ำ หรือภาษีอำนวยความสะดวกร่วมกัน ภาษีประกันภัย ซึ่งเรียกเก็บในจังหวัด

(ข) ภาษีส่วนของนคร เมือง และหมู่บ้าน เรียกว่า City – Town – Village Tax

ได้แก่ภาษีก่าน้ำและกำไรจากการจำหน่ายที่ดิน ในส่วนของนคร เมือง และหมู่บ้าน และภาษีที่อยู่อาศัย ภาษียรถยนต์และรถลากเข็น ภาษียาสูบ ภาษีแก๊สและไฟฟ้า ภาษีที่ได้จากผลิตภัณฑ์เหมืองแร่ ภาษีกาไม้ซุง หรือภาษีอื่น ๆ ซึ่งกฎหมายให้อำนาจนคร เมือง และหมู่บ้านเก็บภาษีอื่นได้อีกเท่าที่จำเป็น

(ข) ส่วนเพิ่มเข้ากับภาษีอื่น

ไม่มี

สมภพ โหตระกิตย์

๒๓ ตุลาคม ๒๕๕๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา